

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

17. lipnja 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (UE) no 1215/2012 – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Članak 7. točka 2. – Posebna nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja – Osoba koja tvrdi da su joj povrijeđena prava osobnosti, što proizlazi iz objave članka na internetu – Mjesto nastanka štete – Središte interesa te osobe”

U predmetu C-800/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi, Poljska), odlukom od 30. listopada 2019., koju je Sud zaprimio 30. listopada 2019., u postupku

Mittelbayerischer Verlag KG

protiv

SM,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), potpredsjednik Suda, L. Bay Larsen, M. Safjan i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Mittelbayerischer Verlag KG, P. Niezgódka, *advokat*,
- za SM, M. Brzozowska-Pasieka, *advokat*, i S. Topa, *radca prawny*,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: poljski

– za Europsku komisiju, M. Heller i K. Herrmann, u svojstvu agenata,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 23. veljače 2021.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 7. točke 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. te SL 2016., L 202, str. 57.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Mittelbayerischer Verlag KG i osobe SM povodom navodne povrede prava osobnosti potonje, koja je posljedica objave članka na internetskoj stranici tog društva.

Pravni okvir

- 3 Uvodne izjave 4., 15. i 16. Uredbe br. 1215/2012 glase:

„ (4) Određene razlike između nacionalnih pravila koja reguliraju nadležnost i priznavanje presuda, onemogućavaju nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Odredbe o jedinstvenim pravilima o sukobu nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima, te osiguravanju brzog i jednostavnog priznavanja i izvršenja sudskih odluka donesenih u državi članici neophodne su.

[...]

(15) Pravila o nadležnosti trebala bi biti što je moguće više predvidiva i zasnovana na načelu da se nadležnost općenito temelji na domicilu tuženika. Nadležnost bi uvijek trebala postojati na temelju toga, osim u nekim točno određenim slučajevima u kojima glavni predmet spora ili autonomija stranaka [zahtijevaju primjenu drukčijih vezujućih čimbenika]. Samostalno se mora utvrditi domicil pravne osobe, kako bi se zajednička pravila učinila transparentnijima i izbjegli sukobi nadležnosti.

(16) Pored domicila tuženika, trebale bi postojati alternativne osnove nadležnosti temeljene na uskoj povezanosti između suda i tužbe ili zbog olakšavanja pravilnog sudovanja. Postojanje uske povezanosti trebalo bi osigurati pravnu sigurnost i spriječiti mogućnost da tuženik bude tužen pred sudom države članice [koji] mu nije bilo moguće razumno predvidjeti. Važno je, posebno u slučajevima u vezi izvanugovornih obveza koje nastaju iz povrede privatnosti i osobnih prava, uključujući klevetu.”
- 4 Članak 4. te uredbe, koji se nalazi u odjeljku 1. njezina poglavlja II., pod nazivom „Opće odredbe”, u stavku 1. propisuje:

„Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.”

- 5 Člankom 5. stavkom 1. navedene uredbe, koji se nalazi u istom odjeljku 1., određeno je:
„Osobe koje imaju domicil u državi članici mogu biti tužene pred sudovima druge države članice, samo na temelju pravila iz odjeljaka 2. do 7. ovog poglavlja.”
- 6 Članak 7. točka 2. iste uredbe, sadržan u odjeljku 2. njezina poglavlja II., pod naslovom „Posebna nadležnost”, određuje:
„Osoba s domicilom u državi članici može biti tužena u drugoj državi članici:
[...]
2. u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 7 Osoba SM poljski je državljanin koji živi u Varšavi (Poljska) i koji je za vrijeme Drugog svjetskog rata bio zatvorenik u logoru u Auschwitzu (Poljska). Uključen je u aktivnosti čiji je cilj očuvanje sjećanja u javnoj svijesti na žrtve zločina koje je počinila nacistička Njemačka protiv Poljaka tijekom tog rata.
- 8 Mittelbayerischer Verlag je društvo sa sjedištem u Regensburgu (Njemačka). Izdaje regionalne novine na njemačkom jeziku na svojoj internetskoj stranici koje su također dostupne i u drugim zemljama, uključujući Poljsku.
- 9 Na toj je internetskoj stranici 15. travnja 2017. objavljen članak naslovljen „Ein Kämpfer und sein zweites Leben” (Borac i njegov drugi život). Taj članak, koji govori o sudbini Israëla Offmana, Židova koji je preživio holokaust, tijekom i nakon Drugog svjetskog rata, navodi okolnost da je njegova sestra „bila ubijena u poljskom logoru za istrebljivanje Treblinka”.
- 10 Sud koji je uputio zahtjev, Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi), navodi da je povijesno nesporno da je logor Treblinka bio nacistički logor za istrebljivanje smješten na poljskom državnom području, okupiranom tijekom tog rata.
- 11 Prema tvrdnjama tog suda, izraz „poljski logor za istrebljivanje Treblinka” bio je dostupan na internetu samo nekoliko sati, dok nije bio, nakon intervencije poljskog konzulata u Münchenu (Njemačka) elektroničkom poštom, zamijenjen tekstem „koju su ubili nacisti u njemačkom nacističkom logoru za istrebljivanje Treblinka, smještenom u okupiranoj Poljskoj”.
- 12 Osoba SM je 27. studenoga 2017. podnijela je tužbu protiv Mittelbayerischer Verлага pred Sąd Okręgowy w Warszawie (Okružni sud u Varšavi), kojom je zatražio zaštitu svojih prava osobnosti, osobito svojeg nacionalnog identiteta i nacionalnog dostojanstva, koja su povrijeđena zbog korištenja tog izraza.
- 13 Kako bi opravdao nadležnost tog suda, SM se pozvao na presudu od 25. listopada 2011., eDate Advertising i dr. (C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685).

- 14 Mittelbayerischer Verlag je pak iznio prigovor nedopuštenosti koji se temelji na nenadležnosti poljskih sudova za tužbu koju je podnijela osoba SM, jer je protivno situacijama o kojima je bila riječ u predmetima u kojima je donesena ta presuda, članak koji je objavio na svojoj internetskoj stranici nije se izravno odnosio na osobu SM. Dodao je da je njegovo djelovanje ograničeno na regiju Oberpfalz (Njemačka) i da se časopis koji objavljuje na svojoj internetskoj stranici tiče uglavnom regionalnih vijesti i dostupan je samo na njemačkom jeziku.
- 15 U tom pogledu, pozivajući se na zahtjev predvidljivosti pravila o nadležnosti predviđenih Uredbom br. 1215/2012, Mittelbayerischer Verlag istaknuo je da u takvim okolnostima ne može objektivno predvidjeti nadležnost poljskih sudova. Slijedom toga, prema njegovu mišljenju, ne treba primijeniti članak 7. točku 2. te uredbe, već njezin članak 4. stavak 1. i treba utvrditi nadležnosti njemačkih sudova.
- 16 Rješenjem od 5. travnja 2019. Sąd Okręgowy w Warszawie (Okrružni sud u Varšavi) odbio je prigovor nedopuštenosti koji je istaknuo Mittelbayerischer Verlag te je smatrao da su ispunjeni uvjeti za odlučivanje o tužbi koju je osoba SM podnijela na temelju članka 7. točke 2. navedene uredbe. Naime, prema mišljenju tog suda, s obzirom na to da se internetsku stranicu Mittelbayerischer Verлага i sporni članak objavljen na toj stranici moglo pregledati u Poljskoj i da je izraz „poljski logor za istrebljivanje” koji se koristi u tom članku mogao privući pažnju poljskih čitatelja, Mittelbayerischer Verlag mogao je predvidjeti da se područje Poljske može smatrati mjestom povrede prava osobnosti tih čitatelja i da može biti tužen pred poljskim sudovima.
- 17 Mittelbayerischer Verlag podnio je 25. travnja 2019. tužbu protiv tog rješenja pred Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi), pozivajući se na povredu članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012. Prema njegovu mišljenju, ta je odredba primijenjena iako mu nije bilo razumno moguće predvidjeti da će se protiv njega podnijeti tužba pred poljskim sudovima zbog objave navedenog članka, s obzirom na to da se sadržaj tog članka ne odnosi na osobu SM ni na Republiku Poljsku.
- 18 Taj sud navodi da su se dosada poljski sudovi proglasili nadležnima u sličnim slučajevima. Međutim, pita se o tumačenju te odredbe, osobito s obzirom na zahtjev predvidljivosti pravila o nadležnosti predviđenih Uredbom br. 1215/2012, koji je naveden u njezinim uvodnim izjavama 15. i 16.
- 19 Konkretno, iako priznaje da se izraz „poljski logor za istrebljivanje”, koji se koristi u članku o kojem je riječ u sporu koji se pred njim vodi, može shvatiti na negativan način u Poljskoj, dovesti dio javnosti u zabludu, dajući dojam da su Poljaci odgovorni za stvaranje logora za istrebljivanje i zločina koji su u njemu počinjeni, kao i od šokirati osobe koje su same bile zatvorenici u tim logorima ili čije su bližnje ubili nacistički okupatori za vrijeme Drugog svjetskog rata, navedeni se sud ipak pita jesu li posebne okolnosti tog spora dovoljne da bi se smatralo da Mittelbayerischer Verlag može razumno predvidjeti da može biti tužen pred poljskim sudom, jer je sadržaj tog članka povrijedio prava osobnosti osobe koja je rezident u Poljskoj, iako čak i uz najšire tumačenje, tekst navedenog članka ne prigovara ni osobi SM niti bilo kojem drugom Poljaku da je počinio bilo kakvo djelo niti se na njih ne odnosi izravno ni neizravno.
- 20 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev navodi da su okolnosti drugačije od onih o kojima je bila riječ u predmetima koji su doveli do presuda od 25. listopada 2011. eDate Advertising i dr. (C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685), i od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen i Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), u kojima su se osporene objave izravno odnosile na dotične fizičke i pravne osobe, u kojima su bila navedena njihova imena i prezimena ili njihova tvrtka.

- 21 U tom kontekstu taj sud ističe da bi se drugi potencijalni tužitelji, odnosno Poljaci koji su rezidenti u drugim državama članicama, mogli pozvati na iste razloge kao što su oni na koje se poziva osoba SM kako bi opravdala nadležnost poljskih sudova, kako bi se utvrdila nadležnost sudova države članice u kojoj se nalazi središte njihovih interesa. Stoga bi priznati nadležnost poljskih sudova na temelju članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012 značilo priznati i da je Mittelbayerischer Verlag morao predvidjeti da je objavom spornog članka on mogao biti tužen pred sudovima bilo koje države članice.
- 22 Osim toga, navedeni sud navodi da ako bi Sud smatrao da se nadležnost na temelju te odredbe može utvrditi u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, tada bi bilo potrebno preciznije utvrditi kriterije za ocjenu koji nacionalnom sudu omogućuju da se proglasi nadležnim.
- 23 U tim je okolnostima Sąd Okręgowy w Warszawie (Okrružni sud u Varšavi) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 7. točku 2. [Uredbe br. 1215/2012] tumačiti na način da se nadležnost utemeljena na središtu interesa kao vezujućem čimbeniku primjenjuje u postupku koji je pokrenula fizička osoba za zaštitu svojih prava osobnosti u slučaju kada objava na internetu za koju se navodi da povređuje ta prava ne sadržava informacije koje se izravno ili neizravno odnose na tu fizičku osobu, ali sadržava informacije ili tvrdnje koje upućuju na neprihvatljiva postupanja kolektiva kojemu pripada tužitelj (u ovom slučaju [poljskog] naroda), za koje tužitelj smatra da povređuju njegova prava osobnosti?
2. Treba li u predmetu koji se tiče imovinske i neimovinske zaštite prava osobnosti od povreda na internetu, prilikom ocjene sudske nadležnosti iz članka 7. točke 2. Uredbe [br. 1215/2012], odnosno prilikom ocjene je li nacionalni sud sud mjesta štetnog događaja, uzeti u obzir elemente kao što su:
- javnost kojoj je u načelu upućena internetska stranica na kojoj je došlo do povrede,
 - jezik na kojem je sastavljena ta internetska stranica i sporna objava,
 - razdoblje tijekom kojeg je sporna internetska informacija bila dostupna javnosti,
 - osobne tužiteljeve okolnosti, kao što je tužiteljeva ratna povijest i njegova sadašnja društvena aktivnost, na koje se u ovom predmetu poziva kao opravdanje za posebno pravo da se pred sudom protivi širenju tvrdnji protiv kolektiva, zajednice, čiji član je tužitelj?”

O prethodnim pitanjima

- 24 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 7. točku 2. Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da sud mjesta u kojem se nalazi središte interesa osobe koja tvrdi da su njezina prava osobnosti povrijeđena sadržajem objavljenim na internetskoj stranici nije nadležan za odlučivanje, na temelju cijele navodne štete, o tužbi za utvrđivanje odgovornosti koju je podnijela ta osoba, osim ako taj sadržaj izravno omogućuje identificirati izravno ili neizravno navedenog pojedinca kao individualnu osobu.

- 25 Kao što proizlazi iz uvodnih izjava 4. i 15. Uredbe br. 1215/2012 ona je namijenjena ujednačavanju pravila o sukobu nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima pomoću iznimno predvidivih pravila o nadležnosti. Njezin je cilj pravna sigurnost koja se sastoji od pojačane pravne zaštite osoba sa sjedištem u Europskoj uniji tako da se istodobno omogući i tužitelju da lako utvrdi sud pred kojim može pokrenuti postupak i tuženiku da razumno predvidi pred kojim sudom može biti tužen (presuda od 4. listopada 2018., Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, t. 34.).
- 26 Kao odstupanje od nadležnosti predviđene u članku 4. Uredbe br. 1215/2012, odnosno nadležnosti sudova države članice na čijem državnom području tuženik ima domicil, što je opće pravilo, pravilo o posebnoj nadležnosti u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima iz članka 7. točke 2. te uredbe, treba strogo tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 8. svibnja 2019., Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, t. 21. i 22. i navedenu sudsku praksu).
- 27 To pravilo o posebnoj nadležnosti temelji se na postojanju posebno bliske veze između spora i sudova mjesta u kojem je nastala ili bi mogla nastati štetna radnja, koja opravdava dodjeljivanje nadležnosti tim sudovima radi dobrog sudovanja i postupovne ekonomije (presuda od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen et Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 28 Kao što se podsjeća u uvodnoj izjavi 16. Uredbe br. 1215/2012 o kojoj valja voditi računa u svrhu tumačenja članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012, postojanje uske povezanosti između suda i spora trebalo bi osigurati pravnu sigurnost i spriječiti mogućnost da tuženik bude tužen pred sudom države članice koji nije mogao razumno predvidjeti, s obzirom na to da je taj aspekt posebno važan u sporovima u vezi s izvanugovornim obvezama koje nastaju iz povrede privatnosti i prava osobnosti, uključujući klevetu (presuda od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen i Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, t. 28.).
- 29 Nadalje, u skladu sa stalnom sudskom praksom, izraz iz te odredbe „mjest[o] u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja” odnosi se kako na mjesto uzročnog događaja tako i na mjesto gdje je nastala šteta, s obzirom na to da svako od njih može, ovisno o okolnostima, biti posebno korisno u pogledu dokaza i postupovne ekonomije (presuda od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen et Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 30 U ovom se slučaju sud koji je uputio zahtjev pita može li se proglasiti nadležnim na temelju mjesta nastanka navodne štete, u okolnostima poput onih u glavnom postupku.
- 31 U tom pogledu, u posebnom kontekstu interneta Sud je presudio da, u slučaju navodne povrede pravâ osobnosti počinjene objavom sadržaja na internetskoj stranici, osoba koja se smatra oštećenom može podnijeti tužbu radi naknade cjelokupne prouzročene štete pred sudom mjesta u kojem se nalazi središte njezinih interesa (presuda od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen i Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 32.).
- 32 U tom kontekstu, Sud je pojasnio da se ta mogućnost opravdava interesom dobrog sudovanja, a ne potrebom posebne zaštite podnositelja zahtjeva (vidjeti u tom smislu presudu od 17. listopada 2017., Bolagsupplysningen i Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 38.).

- 33 Naime, pravilo o posebnoj nadležnosti u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima iz članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012 nema isti cilj kao pravila o nadležnosti sadržana u odjeljcima 3. do 5. poglavlja II. te uredbe, kojima se nastoji pružiti povećana zaštita slabijoj strani (presuda od 17. listopada 2017., *Bolagsupplysningen i Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 39. i navedena sudska praksa).
- 34 Osim toga u predmetima u kojima su donesene presude od 25. listopada 2011., *eDate Advertising i dr.* (C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685), kao i od 17. listopada 2017., *Bolagsupplysningen i Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766), Sud je smatrao da je nadležnost suda mjesta u kojem je navodna žrtva imala središte svojih interesa u skladu s ciljem predvidljivosti pravila o nadležnosti u odnosu na tuženika, s obzirom na to da osoba koja je objavila štetni sadržaj u trenutku objavljivanja tog sadržaja na internetu može poznavati središte interesa osoba koje su predmet tog sadržaja, tako da kriteriji središta interesa istodobno omogućava i tužitelju da lako utvrdi pred kojim sudom može pokrenuti postupak i tuženiku da razumno može predvidjeti pred kojim bi sudom mogao biti tužen (presude od 25. listopada 2011., *eDate Advertising i dr.*, C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685, t. 50., te od 17. listopada 2017., *Bolagsupplysningen i Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, t. 35.).
- 35 Ti su se predmeti odnosili na situacije u kojima su osobe koje su navodno žrtve povrede svojih prava osobnosti bile izravno obuhvaćene sadržajima objavljenim na internetu jer su se u njima poimence spominjale.
- 36 Međutim, za razliku od navedenih predmeta, glavni predmet odnosi se na situaciju u kojoj osoba koja smatra da su joj prava osobnosti povrijeđena sadržajem koji je objavljen na internetskoj stranici Mittelbayerischer Verлага nije, kao što to navodi sud koji je uputio zahtjev, ni na koji način obuhvaćena, bilo izravno ili neizravno, tim sadržajem, uključujući i njegovo najšire tumačenje. Naime, očito je da je ta osoba svoje zahtjeve temeljila na povredi njezina identiteta i nacionalnog dostojanstva koje navodno proizlazi iz upotrebe izraza „poljski logor za istrebljivanje Treblinka”.
- 37 Međutim, dodjeljivanje nadležnosti sudu mjesta u kojem se nalazi središte interesa te osobe na temelju cjelokupne navodne štete, za tužbu koju je ona podnijela, ako ta osoba nije ni poimence spomenuta ni neizravno utvrđena kao pojedinac u navedenom sadržaju, štetilo bi predvidljivosti pravila o nadležnosti predviđenih Uredbom br. 1215/2012 i pravnoj sigurnosti koja se njome želi zajamčiti, osobito u pogledu osobe koja je objavila sporni sadržaj.
- 38 Naime, potonji ne može razumno predvidjeti da će biti tužen pred tim sudovima jer u trenutku u kojem stavlja sadržaj na internet ne može saznati središte interesa osoba na koje se taj sadržaj uopće ne odnosi.
- 39 Suprotno tumačenje dovelo bi do umnažanja potencijalnih osnova nadležnosti i moglo bi također utjecati na predvidivost pravila o nadležnosti predviđenih Uredbom br. 1215/2012, kao i, posljedično, ugroziti načelo pravne sigurnosti na kojem se ona temelji (vidjeti po analogiji presudu od 13. srpnja 2006., *Roche Nederland i dr.*, C-539/03, EU:C:2006:458, t. 37.).
- 40 Osim toga, osim činjenice da odstupanja od načela nadležnosti prema forumu tuženika moraju biti iznimne naravi i moraju se usko tumačiti (presuda od 31. siječnja 2018., *Hofsoe*, C-106/17, EU:C:2018:50, t. 40. i navedena sudska praksa), tumačenje članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012, prema kojem je, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, nadležan sud mjesta u kojem se nalazi središte interesa osobe koja smatra da su njezina prava na osobnost povrijeđena sadržajem objavljenim na internetskoj stranici, na temelju cjelokupne

navodne štete, za tužbu koju je ona podnijela, bilo bi protivno temelju na kojem je osnovano posebno pravilo o nadležnosti iz te odredbe, odnosno postojanje posebno uske veze između spora i sudova određenih tim pravilom, kojim se kao što je navedeno u točki 28. ove presude, želi zajamčiti pravna sigurnost i izbjeći da navodni počinitelj povrede tih prava bude tužen pred sudom države članice koji nije mogao razumno predvidjeti.

- 41 Stoga samo postojanje te veze omogućuje, na temelju navedene odredbe, odstupanje od načelne nadležnosti iz članka 4. stavka 1. te uredbe, koja je dodijeljena sudovima države članice na čijem državnom području tuženik ima domicil.
- 42 Kako bi se mogli ostvariti ciljevi predvidljivosti pravila o nadležnosti iz Uredbe br. 1215/2012 i pravne sigurnosti koji se njome žele postići, navedena veza ne smije se, u slučaju da osoba tvrdi da su njezina prava osobnosti povrijeđena sadržajem objavljenim na internetu, temeljiti na isključivo subjektivnim elementima povezanima isključivo s osobnom osjetljivošću te osobe, nego na objektivnim i provjerljivim elementima koji omogućuju njezinu izravnu ili neizravnu identifikaciju kao pojedinca.
- 43 Sama pripadnost neke osobe širokoj skupini, poput one na koju se u svojem prvom pitanju poziva sud koji je uputio zahtjev, također ne omogućuje postizanje tih ciljeva predvidivosti pravila o nadležnosti i pravne sigurnosti, s obzirom na to da se centri interesa članova takve skupine mogu potencijalno naći u bilo kojoj državi članici Unije.
- 44 U ovom slučaju osoba SM očito nije identificirana kao pojedinac, bilo izravno ili neizravno, u sadržaju objavljenom na internetskoj stranici Mittelbayerischer Verlags, ali smatra da korištenje izraza koji osporava u tom sadržaju, s obzirom na svoju pripadnost poljskom narodu, predstavlja povredu njegovih prava osobnosti.
- 45 U takvim okolnostima nedostaje osobito bliska veza između suda mjesta u kojem se nalazi središte interesa osobe koja se poziva na ta prava osobnosti i predmetnog spora, tako da taj sud nije nadležan za odlučivanje o tom sporu na temelju članka 7. točke 2. Uredbe br. 1215/2012.
- 46 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da članak 7. točku 2. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da sud mjesta u kojem se nalazi središte interesa osobe koja tvrdi da su njezina prava osobnosti povrijeđena sadržajem koji je objavljen na internetskoj stranici nije nadležan za odlučivanje, za cjelokupnu navodnu štetu, o tužbi za utvrđivanje odgovornosti koju je podnijela ta osoba, osim ako taj sadržaj obuhvaća objektivne elemente koji se mogu provjeriti i koji omogućavaju izravno ili neizravno identificirati navedenu osobu kao pojedinca.

Troškovi

- 47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u

građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da sud mjesta u kojem se nalazi središte interesa osobe koja tvrdi da su njezina prava osobnosti povrijeđena sadržajem objavljenim na internetskoj stranici nije nadležan za odlučivanje, na temelju cijele navodne štete, o tužbi za utvrđivanje odgovornosti koju je podnijela ta osoba, osim ako taj sadržaj obuhvaća objektivne elemente koji se mogu provjeriti i koji omogućavaju izravno ili neizravno identificirati navedenu osobu kao pojedinca.

Potpisi